

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Obra Social
Fundació 'la Caixa'

FUSIC

AUCA DEL BON RECORD

Arribada del Marquès damunt **d'un carro**, lligat i escortat per pagesos insultant-lo.

2 timbalers van davant del carro del Marquès.

A la tarima central el jutge. L'espai simula ser un jutjat, amb **cadires elegants** antigues de fusta bona. També hi ha una **gran forca**.

Al centre una **taula de jutge**, coberta amb una tela.

El jutge rep a tot el poble en la causa contra el Marquès, que ha tingut lloc durant molts segles.

Pica amb els seu **martell** a la taula i avança llegint.

JUTGE-

Al bell mig del Vallès....

Hi ha un poble que es diu Sentmenat

Que sota el domini d'un marquès

Mils de censos ha pagat!!

JUTGE- veïns de Sentmenat...per primer cop en molts segles teniu l'oportunitat de jutjar la figura del Marquès. Com el considereu? Culpable o innocent? Què hi dieu? No us sento?

Bé, abans però caldrà jutjar l'acusat de manera justa I és per això que exposarem tots els càrrecs que s'imputen contra la seva persona...

Feu pujar l'acusat!!

Els pagesos pugem al Marquès, que es queixa del tracte rebut. Parla en castellà.

JUTGE- Com es declara l'acusat?

MARQUÈS- No entiendo nada de lo que me están diciendo.

El jutge repeteix la pregunta

MARQUÈS- Si no me hablan en castellano, no entiendo nada.

Discussió per l'idioma

JUTGE – Como se declara el acusado?

MARQUÈS- Innocent. Digo...Inocente, inocente.

JUTGE- Bé, entenc que podem parlar en català tranquil·lament. Reclamo la presència del fiscal I de l'advocat defensor.

No apareix ningú.

JUTGE- Reclamo la presència del fiscal i de l'advocat defensor. Bé, vist que no tenim ni fiscal ni defensor suspenc la vista per un altre dia.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Obra Social
Fundació 'la Caixa'

FUSIC

El públic i els pagesos protesten. Ells seran l'acusació.

**JUTGE- D'acord. El poble sencer de Sentmenat exercirà d'acusació.
I Vostè no té ningú que el defensi?**

MARQUÈS – Estan llegando desde Madrid. Venían en Ave, no creo que tarden.

JUTGE- Bé, doncs comencem el judici del poble de Sentmenat contra el seu Marquès.

MARQUÈS- Oiga, esto no se puede hacer. Tengo inmunidad.

JUTGE – Això ja ho veurem. Que comenci el judici!!!!

El jutge comenta a llegir els versos introductoris a cada part del judici.

JUTGE-

2-El castlà de Sentmenat

Li compra al marquès de Montcada

les terres, els drets, el castell

I qui sap si els drets de perxada!!

JUTGE – Marquès de Sentmenat, comencem amb el primer dels càrrecs contra la seva persona: Se l'acusa de que no ha obtingut el Marquesat de manera neta, sino que li ha comprat al Marquès de Montcada, És cert això?

MARQUÈS- Mentira. Yo tengo sangre azul.

POBLE – Això ja ho veurem!! Talleu-li el coll!!

JUTGE- Silenci a la plaça, si us plau, o ordenaré que la desallotgin.

**Si és veritat que va comprar el títol ho comprovarem amb la crida del primer testimoni:
l'Excel·lentíssim senyor Marquès de Montcada.**

Puja la Marquesa de Montcada

JUTGE – Bona tarda. Jura dir la veritat...

MONTCADA – Què dice?

JUTGE – Dic si Jura dir la veritat, tota la veritat i res més que la veritat...

MONTCADA- No entiendo

JUTGE- Un altre. Doncs si que anem bé. Hi ha cap traductor a la sala? A veure... Senyora Marquesa de Montcada es veritat que li va vendre el títol de marquès a aquest senyor?

MONTCADA – Verdad

MARQUÈS – Mentira

MONTCADA – Verdad

MARQUÈS – Mentira

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Obra Social
Fundació 'la Caixa'

FUSIC

MONTCADA – Verdad. Mira noi, veient com van els temps més val que digui la veritat I així salvo jo el cul.

Yo le vendí el Marquesado y le enseñé a hablar en castellano.

MARQUÉS – No es verdad

MONTCADA- A vestir elegantemente, a comer con cubiertos, a tratar a sus vecinos con corrección, cariño y comprensión...

JUTGE-I a robar les propietats no?

MONTCADA- Per favor senyor jutge, que yo soy una Marquesa auténtica.

MARQUÈS- Es mentira. Yo nunca robé nada...Soy una persona íntegra.

Sonen campanes de l'església.

JUTGE- Què és aquest aldarull?

GUARDIA – Una boda, senyor jutge.

POBLE- Visca els nuvis!!!

MARQUÈS- Eh!! Tu!! No te escapes! Que tengo derecho a pernada! Ven acá muchacha que te voy a...

JUTGE- Bé, veig que l'acusat es delata sol. Gràcies pel seu testimoni, senyora Marquesa

MONTCADA- A disponer...

La Marquesa de Montcada baixa de l'entarimat.

JUTGE- Continuem. No només es va apropiari del dret a pernada sino que va quedar-se amb les propietats dels pagesos i habitants de Sentmenat utilitzant estratègies fosques. Com es declara l'acusat?

MARQUÈS – Inocente.

JUTGE- Que entrin les següents testimonis.

MARQUÈS – Pero esto es una tontería o que?

JUTGE- Silenci!

3-I els papers de propietat

Demà m'has de presentar...

I si les rates se'ls han menjat!!

La casa m'hauràs de donar!!

La coral canta la cançó de les rates.

JUTGE- Se l'acusa de pagar a les rates dels voltants per fer desaparèixer els papers de propietat. És veritat això?

CORAL – Sí (en harmonia)

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Obra Social
Fundació 'la Caixa'

FUSIC

MARQUÈS- Es ridículo que me acusen por alimentar a unos pobres animalitos. En cualquier caso es culpa de los camperoles por no guardar bien los papeles. Si no hay papel no hay casa. Yo aún he sido buen samaritano dejándolos vivir allí.

El poble protesta.

MARQUÈS- Callad atajo de muertos de hambre!!

JUTGE- Silenci a la plaça!!!!

MARQUÈS- Además a mi las ratas me dan asco.

JUTGE- A mi tampoc m'agraden. Vinga poden baixar els testimonis.

La coral surt de l'escenari.

JUTGE- Continuem amb el judici. va repel·lir violentament als pagesos davant les protestes.

**4-En revolta s'han organitzat
el pagesos emprenyats,
Que n'estan fins els pebrots
De censos i tripijocs.**

El poble es queixa de nou al Marquès.

JUTGE- Així no s'entèn res. Que pugi un representant del poble i ens ho expliqui.

Puja la Paquita. El jutge la fa jurar davant la Constitució.

JUTGE- Jura dir la veritat, tota la veritat i el que li doni la gana?

PAQUITA- Juro, juro. Juro desir la verdat toda la verdat i nada más ni menos que la verdat.

JUTGE- Pot parlar tranquil·lament en català, sino al final haurem de posar subtítols aquí sota.

PAQUITA- El poble de Sentmenat n'estem farts dels abusos del Marquès. Només exercim el dret legítim de protestar. De manifestar-nos pacíficament, amb pancartes i cartells.

El poble protesta.

JUTGE- Què hi diu l'acusat?

MARQUÈS- Yo nunca he pegado a nadie.

El poble protesta.

JUTGE- No, vostè potser no, però els seus guàrdies sí.

MARQUÈS- La batalla la comenzaron ellos. Yo sólo puse orden, de manera amable, convidandolos a volver a sus casas.

Els pagesos l'acusen de mentider.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Obra Social
Fundació 'la Caixa'

FUSIC

JUTGE- No digui mentides senyor Marquès. Tothom sap que no escoltava mai ningú i s'aprofitava que els pagesos no savien parlar castellà.

**5-Ai Marqués no l' entenien..
I el poble no sabia perquè
Ai ves quina ironia...
De castellà no en sabien res...**

MARQUÈS- Eso es mentira, señor juez. Yo mismo les pagué classes de castellano.

JUTGE- Ah sí? Això no em constava...

MARQUÈS- Así es.

JUTGE- És veritat que el Marqués li va donar classes particulars de castellà?

PAQUITA- M'hi va obligar. Em va segrestar i em va tenir tancada a casa seva.

MARQUÈS- Es que hacía frio.

PAQUITA- Jo ja en sabia de parlar castellà. I un dia que va haver pedregada i vam perdre les collites em van enviar a parlar amb ell, perquè era la única que m'hi podia fer entendre.

JUTGE- A veure, parli en castellà:

PAQUITA- Señor Marquesato, en Sentmenato ha pasato un pedregato que nos ha deixato sense vino ni blato. Por lo tanto, señor Marquesato, us demanato que ens abaixato la contribucionato.

JUTGE- Gràcies senyoreta. Queda probat que la noia parla castellà. Castellà Antic, però castellà.

El poble vitoreja la Paquita.

Un plaer, i continui amb les seves classes.

MARQUÈS- Pero si no entendía res de lo que decía.

JUTGE- Vostè només entèn el que vol.

MARQUÈS – Y yo no tengo testículos?

JUTGE- Testi...Ah, testimonis, sí, ara. En fi, que passin els testimonis de la defensa.

6-Amb els Borbons amistats va fer

I també amb Franco i Felip cinquè

Quin Marqués més espavilat...

Amb el poder sempre al costat!!

Pugen a escena Franco i Felip V

FRANCO- Qué bonita fiesta aquí montada en Sentmenat.

FELIP V- Estupenda, Marqués, gracias por la invitación.

MARQUÈS- Excelencias, esto no es ninguna celebración...

FELIP V- Que pintorescos que sois la catalanes. Bonito, bonito...

FRANCO- Aquí con sus gentes tan tan...de pueblo.

MARQUÈS- No han traído refuerzos?

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Obra Social
Fundació 'la Caixa'

FUSIC

FRANCO- Bueno veníamos con la Compañía Nacional de Teatro pero los hemos fusilado a todos, así que a golpe de pistola hemos engañado al Esbart Dansaire.
FELIP V- Venga a bailar!!!!

L'Esbart balla una peça. Quina????

JUTGE- Este es el testimonio?

FRANCO- Acaso no está bien?

JUTGE- Mucho, mucho...

FELIP V- Bueno tu, vámonos a Madrid que se está haciendo tarde.

FRANCO- Sí, yo tengo la inauguración de un pantano mañana. Con un poco de suerte llego para ver el NODO por la tele.

FELIP V- El qué?

FRANCO- Nada. Bueno amiguete, que te lo pases bien con tus gentes.

FELIP V- Por cierto te podían haver buscado un sitio más cómodo

Surten.

JUTGE- Bé, el temps de la defensa s'ha acabat.

MARQUÈS- No es justo. Estoy amparado por las leyes. Siempre me han dado la razón y tengo mis derechos.

JUTGE- A eso vamos.

7-I ara una llei deia que si

I ara una llei diu que no

Però ell sempre se les empescava...

I els nostres diners cap al sarró!!!

Demano l'ajuda dels Magistrats del Tribunal Suprem i del Tribunal Constitucional.

Entren dos magistrats a escena.

JUTGE- Segons em consta la llei que derroga els censos és del 1831?

MAGISTRAT- Tècnicament sí, podríem dir que sí però hi ha contradiccions.

MAGISTRAT 2. Hi ha contradiccions, sí, les hi ha, però tècniques, podríem dir.

JUTGE- És veritat que el Marquès pot encara cobrar censos?

MAGISTRAT- Pot sí, clar que pot, el que no sé si les cobra.

MAGISTRAT 2- Les cobra, sí, perquè pot, és clar que pot, però no sé encara hi ha censos.

MAGISTRAT- De censos n'hi ha germà, i tant si n'hi ha. Oi que n'hi ha encara?

MAGISTRAT 2- N'hi ha çés clar, però els cobra? Encara en cobra?

MAGISTRAT- Clar, és un cas difícil aquest.

MAGISTRAT 2- Difícil aquest cas és germà.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Obra Social
Fundació 'la Caixa'

FUSIC

JUTGE- I així com queda la cosa?

MAGISTRAT- Podem parlar a soles amb l'acusat.

Fan un corrillo, i els dos magistrats s'amaguen diners.

MAGISTRATS- Definitivament, el senyor Marquès de Sentmenat té dret legítim per administrar censos en aquest poble.

JUTGE- Bé, gràcies. Veient la tèrbola sentència no tindrem en compte el testimoni dels dos magistrats.

Surten els magistrats.

JUTGE-Continuem!

**8-I tot i que ara no son rates
Les que es mengen els papers
Son tres senyores marqueses
Les que es queden els diners !!**

*Surten tres velles lladregotes pel mig del públic, atracant amb **pistoles**, liant-la.*

JUTGE- Si us plau. Ordre a la plaça o faig sortir els Mossos d'Esquadra.

MARQUÈS- Eso, que salgan los mozos de cuadra a limpiar toda esta mierda...

El poble protesta. Les velles han continuat liant la troca.

**JUTGE- Ordre a la sala o suspenc la vista. Eh vostès!! Es pot saber què estan fent?
Que algú les porti aquí davant de l'Audiència.**

Uns pagesos acosten les velles atracadores, que tan bon punt puguen a l'escenari es transformen en velles invàlides.

VELLES- Hola papi!

JUTGE- Us coneixeu?

MARQUÈS- Son mis herederas. S'assemblan tanto a mi.

JUTGE- Però estaven robant.

VELLA 1- Somos tres viejecitas indefensas en estos tiempos futuros inciertos.

VELLA 2- Yo inválida, coja y sorda, esta está con gota, cirrosis y colesterol, y a la otra le queda un suspiro.

Cau morta la vella 3.

VELLA 1- Las pastillas, donde estan?

VELLA 2- Aquí. No ésta no, ésta, tampoco,pero si las debe tener ella.

Li donen una pastilla i reacciona.

creació-participació-festa-tallers-imaginari col·lectiu-cohesió social

www.tallersperalafesta.org

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Obra Social
Fundació 'la Caixa'

FUSIC

VELLA 3- Ya ve como pesan los años. No quiera ser usted mayor.

VELLA 1- Bueno nos tenemos que ir. Saluda a mami. Díle que llegamos tarde hoy.

VELLA 2 - Nos vamos con la caravana de mujeres solteras al Valle de los Caídos.

Surten

JUTGE- Au, això. Marxin. Ja ho veuen. No en pot sortir res de bo... Señor Marqués... tiene usted todos los números de estrenar la sogá.

MARQUÈS- Pero señor juez, si yo soy muy buena persona. Somos de muy buena pasta en mi familia, hacemos muchos regalos: Mire hace poco que he regalado a este magnífico pueblo mi propio castillo.

El poble protesta.

JUTGE- Sí,

9-Unes runes ha cedit

tot i que ell li diu castell

les puces s'hi han fet un llit

I el poble hi deixarà la pell

MARQUÈS- Qué más quieren? Con animales dentro y todo. Y no son divertidos?

Apareixen puces a l'escenari i comencen a picar a tot quisqui.

Escena de les puces picant i atabalant al públic.

JUTGE- Vostè no ha regalat res, ha deixat un munt de runes a canvi de terres i a més s'ha emportat una bona picossada. Això no és cap acte de bona fe, ni és res.

Senyor Marqués de Sentmenat se l'acusa de tots els càrrecs que se li han imputat, i en breu procediré a dictar sentència.

Seu a la cadira. Les puces el piquen

10-I un dia ha d'arribar.....

Que algú ens faci costat

I s'adonin que a Sentmenat

L'edat Mitjana ja s'ha acabat

El Marqués li promet uns diners i un una de les magnífiques adossades de proa del castell. El jutge acaba accedint al suborn a través de les puces i allibera al Marqués, dient que els càrrecs no són provats després del pas del temps i exalçant la figura del Marqués.

El públic protesta.

El jutge demana que fins que no trascendeixi públicament aquest cas, no pot fer-lo arrestar i penjar legítimament.

El Marqués surt a cavall triomfant com la nit abans del sopar.